

Maar ik zal tot visioenen en openbaringen van de Heer komen: ik ken een man in Christus veertien jaar geleden (hetzij in het lichaam, ik weet het niet; of uit het lichaam, ik weet het niet, God weet het) weggerukt op deze manier naar de derde hemel: en ik ken zo iemand, of het nu in het lichaam of buiten het lichaam is, ik weet het niet, God weet hoe hij werd weggerukt in het paradijs en geheime woorden hoorde die de mensen niet mogen spreken; namens zo iemand zal ik roemen; maar namens mijzelf zal ik niet roemen, behalve in mijn zwakheden. "-
Korintiërs 12: 1-5

1. Op welk tijdstip werd deze openbaring gedaan? Tijdens het consulaat van Theodosius Augustus de Jonge en Cynegius, een zekere edelman die toen in Tarsus woonde, in het huis dat dat van Sint Paulus was, onthulde een engel die in de nacht aan hem verscheen en zei dat hij de fundamenten van het huis moest openen en zou publiceren wat hij vond, maar hij dacht dat deze dingen dromen waren;

2. Maar de engel die voor de derde keer kwam, sloeg hem en dwong hem het fundament te openen. En tijdens het graven vond hij een marmeren kist, gegraveerd op de zijkanten; er was de openbaring van de heilige Paulus, en zijn schoenen waarin hij wandelde en het woord van God onderwees. Maar hij vreesde die doos te openen en bracht hem naar de rechter; toen hij het had ontvangen, stuurde de rechter het, omdat het met lood was verzegeld, naar keizer Theodosius, uit angst dat het iets anders zou zijn; die toen hij de keizer had ontvangen het opende, en vond de openbaring van St. Paul; een kopie ervan stuurde hij naar Jeruzalem, en bewaarde het origineel zelf.

3. Terwijl ik in het lichaam was waarin ik werd weggerukt naar de derde hemel, kwam het woord van de Heer tot mij, zeggende: spreek tot het volk: tot wanneer zult gij overtreden, zonde op zonde stapelen en de

Here verzoeken wie heeft je gemaakt? U bent de zonen van God, die de werken van de duivel doen in het geloof van Christus, vanwege de belemmeringen van de wereld. Bedenk daarom en weet dat hoewel elk schepsel God dient, alleen het menselijk ras zonden. Maar het regeert over elk schepsel en zondigt meer dan de hele natuur.

4. Want inderdaad, de zon, het grote licht, richtte zich vaak tot de Heer en zei: Heer God Almachtig, ik kijk uit naar de goddeloosheid en onrechtvaardigheden van mensen; sta mij toe en ik zal hun doen wat mijn krachten zijn, opdat zij mogen weten dat u alleen God bent. En er kwam een stem die tot hem zei: Ik weet al deze dingen, want mijn oog ziet en oor hoort, maar mijn geduld draagt ze totdat ze zich zullen bekeren en berouw hebben. Maar als ze niet bij mij terugkomen, zal ik ze allemaal beoordelen.

5. Want soms richtten de maan en de sterren zich tot de Heer, zeggende: Heere God almachtig, aan ons hebt Gij de macht van de nacht gegeven; tot wanneer zullen we neerkijken op de goddeloosheid, hoererijen en moordpartijen door de mensenzonen? Sta ons toe om met hen te doen naar onze krachten, zodat zij mogen weten dat U God alleen bent. En er kwam een stem tot hen, zeggende: Ik weet al deze dingen, en mijn oog kijkt vooruit en oor hoort, maar mijn geduld is met hen weg totdat ze zich zullen bekeren en berouw hebben. Maar als ze niet bij mij terugkeren, zal ik ze oordelen.

6. En dikwijls riep de zee ook uit, zeggende: Heere God almachtig, de mensen hebben uw heilige naam in mij verontreinigd; sta mij toe op te staan en elk bos en elke boomgaard en de hele wereld te bedekken, totdat ik alle mensenzonen van voor uw aangezicht uitwis, dat

zij mogen weten dat u alleen God bent. En de stem kwam opnieuw en zei: ik weet alle dingen; mijn oog ziet alles, en mijn oor hoort, maar mijn geduld is met hen geduld totdat ze zich bekeren en zich bekeren. Maar als ze niet terugkeren, zal ik ze beoordelen. Soms spraken de wateren ook tegen de zonden van mensen en zeiden: Heere God Almachtig, alle mensenzonen hebben uw heilige naam verontreinigd. En er kwam een stem die zei: Ik weet alle dingen voordat ze gebeuren, want mijn oog ziet en mijn oor hoort alle dingen, maar mijn geduld is met hen op de proef totdat ze zich bekeren. Maar zo niet, dan zal ik ze beoordelen. Vaak riep ook de aarde tot de Heer uit tegen de mensenzonen, zeggende: Heer God Almachtig, ik ben meer dan elk ander schepsel van u geschaad, terwijl ik de hoererijen, overspel, moorden, diefstallen, meineed en magie en slechte daden van mensen ondersteunde en al het kwaad dat zij doen, zodat de vader opstaat tegen de zoon, en de zoon tegen de vader, de vreemdeling tegen de vreemdeling, zodat ieder de vrouw van zijn naaste verontreinigt. De vader gaat op het bed van zijn eigen zoon, en de zoon gaat eveneens op het bed van zijn eigen vader; en bij al dit kwaad hebben zij die het offer voor uw naam brengen, uw heilige plaats verontreinigd. Daarom ben ik boven elk schepsel gekwetst en verlang ik niet mijn macht aan mezelf te tonen, en mijn vruchten aan de mensenzonen. Sta mij toe en ik zal de deugd van mijn vruchten vernietigen. En er kwam een stem die zei: Ik weet alle dingen, en er is niemand die zich kan verbergen voor zijn zonde. Bovendien ken ik hun goddeloosheden, maar mijn heiligheid lijdt hen totdat ze zich bekeren en zich bekeren. Maar als ze niet bij mij terugkeren, zal ik ze oordelen.

7. Zie, gij mensenkinderen, het schepsel is onderworpen aan God, maar alleen het menselijk ras zondigt. Daarom, gij mensenkinderen, looft de Here God onophoudelijk, elk uur en elke dag, maar vooral wanneer de zon ondergaat: want op dat uur gaan alle engelen naar de Here om hem

te aanbidden en de werken van mensen, die elke man heeft gedaan van de ochtend tot de avond, of het nu goed of kwaad is. En er is een zekere engel die zich verheugt over de man in wie hij woont. Wanneer daarom de zon is ondergegaan in het eerste uur van de nacht, in hetzelfde uur de engel van elk volk en elke man en vrouw, die hen beschermt en in stand houdt, omdat de mens het beeld van God is: zo ook in het matine-uur dat is Op de twaalfde van de nacht gaan alle engelen van mannen en vrouwen naar God om God te aanbidden en presenteren ze elk werk dat elke man heeft verricht, of het nu goed of kwaad is. Bovendien tonen de engelen elke dag en nacht aan God een verslag van alle daden van het menselijk ras. Daarom zeg ik tot u, gij zonen der mensen, looft de Here God zonder mankeren al de dagen van uw leven.

8. Daarom gaan al de engelen, wat dan ook, op het afgesproken uur, zich tegelijk verheugend, voor God op, opdat zij op het vastgestelde uur mogen samenkomen om te aanbidden. En zie, plotseling werd het uur van samenkomst, en de engelen kwamen aanbidden in de tegenwoordigheid van God, en de geest ging hen tegemoet; en er kwam een stem en zei: Vanwaar komen jullie, onze engelen, die de lasten van de tijding dragen? ?

9. Zij antwoordden en zeiden: Wij komen van degenen die deze wereld hebben verloochend ter wille van uw heilige naam, zwerwend als pelgrims en in grotten van de rotsen, en huilend elk uur waarin zij de aarde bewoonden, en hongerend en dorstig vanwege uw naam, met hun lendenen omgord, terwijl ze in theïstische handen het reukwerk van hun hart hebben, en elk uur bidden en zegenen, en zichzelf in bedwang houden en overwinnen, huilend en jammerend boven de rest die de aarde bewonen. En wij, hun engelen, treuren samen met hen:

waarheen het u dan ook zal behagen, gebied ons te gaan en te dienen, opdat anderen het niet ook doen, maar de behoeftigen boven de rest die op aarde zijn. En daar kwam de stem van God tot hen, zeggende: Weet dat nu van nu af aan mijn genade u is toegewezen, en dat mijn hulp, die mijn welbeminde Zoon is, bij hen aanwezig zal zijn en hen elk uur zal leiden; ook hen dienen, hen nooit verlaten, aangezien hun plaats zijn woning is.

10. Toen daarom deze engelen zich hadden teruggetrokken, zie, andere engelen kwamen om te aanbidden in de tegenwoordigheid van eer, in de gemeente, die weenden; en de geest van God ging hen tegemoet, en daar kwam de stem van God en zei: Van waar komen jullie, onze engelen, die de lasten dragen van de bediening van de tijdingen van de wereld? Ze antwoordden en zeiden in de tegenwoordigheid van God: We zijn gekomen van degenen die uw naam aanriepen, en de belemmeringen van de wereld maakten hen ellendig, waarbij ze elk uur vele gelegenheden bedachten, zelfs niet één zuiver gebed, noch uit hun hele hart. , in de hele tijd van hun leven; wat is er daarom nodig om aanwezig te zijn bij mannen die er zijn

zondaars? En daar kwam de stem van God tot hen: Het is noodzakelijk dat u hen dient, totdat zij bekeerd zijn en zich bekeren; maar als zij niet tot mij terugkeren, zal ik hen oordelen. Weet daarom, mensenkinderen, dat wat u ook doet, deze engelen betrekking hebben op God, of ze nu goed of kwaad zijn.

11. En de engel antwoordde en zei tot mij: Volg mij, en ik zal u de plaats tonen van het recht waar ze naartoe geleid worden wanneer ze gestorven zijn, en nadat deze dingen u in de afgrond hebben gebracht, zal ik u de zielen van zondaars en naar wat voor soort plaats ze worden geleid als ze zijn overleden. En ik ging terug achter de engel aan, en hij

leidde mij naar de hemel, en ik keek achterom naar het uitspansel, en ik zag op dezelfde plaats macht, en daar was vergetelheid die de harten van mensen bedriegt en tot zichzelf trekt, en de geest van afkeer, en de geest van hoererij, en de geest van waanzin, en de geest van onbeschaamdheid, en daar waren de vorsten der ondeugden: deze zag ik onder het uitspansel van de hemel; en opnieuw keek ik om, en ik zag engelen zonder genade, zonder medelijden, wier gelaat vol waanzin was, en hun tanden uitstaken voorbij de mond; hun ogen straalden als de morgenster van het oosten, en uit de haren van hun hoofd gingen vonken van vuur uit, of van hun mond. En ik vroeg de engel en zei: Mijnheer, wie zijn dat? En de engel antwoordde en zei tot mij: Dit zijn degenen die bestemd zijn voor de zielen van de goddelozen in het uur van nood, die niet geloofden dat zij de Heer als hun helper hadden, noch op Hem hoopten.

12. En ik keek hoog toe en ik zag andere engelen wier gelaat straalde als de zon, hun lendenen omgord met gouden gordels, met palmen in hun handen, en het teken van God, bekleed met klederen waarin de naam van de Zoon geschreven was. van God, bovendien vervuld met alle zachtmoedigheid en medelijden; en ik vroeg de engelen, zeggende: Wie zijn deze, Heer, in zo grote schoonheid en medelijden? En de engel antwoordde en zei tot mij: Dit zijn de engelen van gerechtigheid die zijn uitgezonden om de zielen van de rechtvaardigen op te leiden, in het uur van nood, die geloofden dat zij de Heer als hun helper hadden. En ik zei tegen hem: ontmoeten rechtvaardigen en zondaars noodzakelijkerwijs getuigen als ze zijn gestorven? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Er is één manier waarop allen naar God overgaan, maar de rechtvaardigen die hun helper bij zich hebben, zijn niet in de war wanneer ze gaan verschijnen voor de ogen van God.

13. En ik zei tegen de engel: ik wenste de zielen van de rechtvaardigen en zondaars uit de wereld te zien gaan. En de engel antwoordde en zei

tegen mij: Kijk neer op de aarde. En ik keek vanuit de hemel neer op de aarde, en zag de hele wereld, en het was niets in mijn ogen en ik zag de mensenzonen alsof ze niets waren en niets wilden, en ik vroeg me af en zei tegen de engel: Is dit de grootsheid van mannen? En de engel antwoordde en zei tot mij: Het is, en dezen zijn het die van 's morgens tot 's avonds kwaad doen. En ik keek en zag een grote vuurwolk zich over de hele wereld verspreiden, en ik zei tegen de

engel: Wat is dit, mijn Heer? en hij zei tegen mij: Dit is onrecht, aangewakkerd door de vorsten van zondaars.

14. Toen ik dit hoorde zuchtte en weende ik inderdaad en zei tegen de engel: Ik wilde de zielen van de rechtvaardigen en zondaars zien en zien op welke manier ze het lichaam verlaten. En de engel antwoordde en zei tegen mij: Kijk opnieuw naar de aarde. En ik keek en zag de hele wereld, en de mensen waren zo onbeduidend en gebrekkig; en ik keek aandachtig en zag een zekere man die op het punt stond te sterven, en de engel zei tegen mij: Deze die je ziet, is een rechtvaardig man. En ik keek opnieuw en zag al zijn werken, wat hij ook had gedaan ter wille van Gods naam, en al zijn verlangens, zowel wat hij zich herinnerde als wat hij zich niet herinnerde; ze stonden allemaal in zijn ogen in het uur van nood; en ik zag de rechtvaardige vooruitgaan en verkwikking en vertrouwen vinden, en voordat hij de wereld verliet, waren de heilige en de goddeloze engelen beiden aanwezig; en ik zag ze allemaal, maar de goddelozen vonden geen woonplaats in hem, maar de heilige nam bezit van zijn ziel, leidend tot het uit het lichaam ging; en zij wekten de ziel op door te zeggen: Ziel, weet uw lichaam waar u heen gaat, want het is noodzakelijk dat u naar hetzelfde lichaam terugkeert op de dag van de opstanding, opdat u de dingen zult ontvangen die aan alle rechtvaardigen zijn beloofd. Toen ze daarom de ziel uit het lichaam ontvingen, kusten ze het onmiddellijk zoals hun bekend was, en zeiden tot haar: Doe manlijk, want je hebt de wil van God gedaan terwijl je op

aarde was geplaatst. En de engel kwam hem tegemoet, die hem elke dag in de gaten hield, en zei tot hem: Doe manlijk, ziel; want ik verheug mij in u, omdat u de wil van God op aarde hebt gedaan, want ik heb God alles verteld

uw werken, zoals ze waren. Evenzo ging ook de geest hem tegemoet en zei: Ziel, vrees niet, en raak niet verontrust, totdat u op een plaats komt die u nooit hebt gekend, maar ik zal u een helper zijn:

want ik vond in u een plaats van verkwikking in de tijd dat ik in u woonde, terwijl ik op aarde was. En zijn geest sterkte hem, en zijn engel ontving hem, en leidde hem naar de hemel; en een engel zei: Waar loop je heen, o ziel, en durf je de hemel binnen te gaan? Wacht en laat ons zien of er iets van ons in u is; en zie, we vinden niets in u. Ik zie ook uw goddelijke helper en engel, en de geest verheugt zich samen met u, omdat u de wil van God op aarde hebt gedaan. En ze leidden hem mee totdat hij zou aanbidden in de ogen van God. En toen ze waren opgehouden, aanbaden Michael en het hele leger van engelen onmiddellijk met één stem de voetenbank van zijn voeten en zijn ondergang, terwijl hij tegelijkertijd tot de ziel zei: Dit is uw God van alle dingen, die u gemaakt heeft. naar zijn eigen beeld en gelijkenis. Bovendien keert de engel terug en wijst hem naar voren, zeggende: God, denk aan zijn inspanningen; want dit is de ziel, wiens werken ik u heb verteld, die doet naar uw oordeel. En de geest zei eveneens: Ik ben de geest van levendmaking die hem bezielt, want ik had verkwikking in hem, in de tijd dat ik in hem woonde, doende naar uw oordeel. En daar kwam de stem van God en zei: Voor zover deze man mij niet kwelde, zal ik hem ook niet kwellen; want zoals hij medelijden had, zal ik ook medelijden hebben. Laat hem daarom worden overgeleverd aan Michael, de engel van het Verbond, en laat hem hem leiden naar het paradijs van vreugde, zodat hij zelf mede-erfgenaar mag worden met

alle heiligen. En na deze dingen hoorde ik de stemmen van duizend duizend engelen en aartsengelen en cherubs en vierentwintig oudsten lofzangen zingend en de Heer verheerlijken en roepen: u bent rechtvaardig, o Heer, en rechtvaardig zijn uw oordelen, en er is geen aanvaarding van personen met u, maar u beloont een ieder naar uw oordeel. En de engel antwoordde en zei tegen mij: Hebt u geloofd en geweten dat wat ieder van u heeft gedaan, hij ziet in het uur van nood? En ik zei: Ja, meneer.

15. En hij zei tegen mij: Kijk nog eens neer op de aarde en zie de ziel van een goddeloze man uit het lichaam gaan, die de Heer dag en nacht kwelde, zeggende: Ik weet niets anders in deze wereld, ik eet en drink en geniet van wat er in de wereld is; want wie is er die in de hel zijn neergedaald, en de opstijging heeft ons verklaard dat daar oordeel is! En weer keek ik aandachtig, en zag alle minachting van de zondaar en alles wat hij deed, en ze stonden samen voor hem in het uur van nood; en het werd hem gedaan in dat uur, waarin hij werd bedreigd om zijn lichaam bij het oordeel, en ik zei: het was beter voor hem als hij niet was geboren. En na deze dingen kwamen er tegelijkertijd de heilige engelen en de kwaadaardige, en de ziel van de zondaar en de heilige engelen vonden er geen plaats in. Bovendien vervloekten de kwaadaardige engelen het; en toen ze het uit het lichaam hadden getrokken, vermaanden de engelen het voor de derde keer, zeggende: O, ellendige ziel, kijk naar uw vlees, vanwaar u bent uitgegaan; want het is noodzakelijk dat u tot uw vlees terugkeert op de dag van opstanding, opdat u het recht zult ontvangen voor uw zonden en uw slechtheden.

16. En toen zij het hadden geleid, ging de gebruikelijke engel eraan voor, en zei tot haar: O, ellendige ziel, ik ben de engel die bij u hoort, die dagelijks uw kwaadaardige werken de Heer vertelt, wat u ook 's nachts of overdag deed: en als het in mijn macht was, zou ik u niet één dag

dienen, maar ik was niet in staat om deze dingen te doen: de rechter is zelig en rechtvaardig, en hijzelf gebod ons dat we niet zouden ophouden met het dienen van de ziel, totdat u zich zou bekeren, maar u hebt de tijd van berouw verloren. Ik was inderdaad vreemd voor u en u voor mij. Laten we dan naar de rechtvaardige rechter gaan: ik zal u niet ontslaan, voordat ik van vandaag weet waarom ik u vreemd vond. En de geest bracht hem in verwarring, en de engel bracht hem in beroering. Toen ze daarom bij de macht waren aangekomen, toen hij de hemel begon binnen te gaan, werd hem een inspanning opgelegd, boven alle andere arbeid: dwaling en vergetelheid en murmureren ontmoetten hem, en de geest van hoererij, en de rest van de machten en zei tegen hem: Waar ga je heen, ellendige ziel, en durf je naar de hemel te rennen? houd vast, dat we mogen zien of we onze kwaliteiten in u hebben, aangezien we niet zien dat u een heilige helper hebt. En daarna hoorde ik stemmen in de hoogte van de hemel die zeiden: Bied die ellendige ziel aan God aan, zodat ze mag weten dat het God is die ze verachtte. Toen het daarom de hemel was binnengegaan, zagen alle engelen het, duizend duizend riepen met één stem, allemaal zeggende: Wee u, ellendige ziel, ter wille van uw werken die u op aarde hebt gedaan; Welk antwoord staat u op het punt aan God te geven als u naderbij zult zijn gekomen om hem te aanbidden? De engel die erbij was, antwoordde en zei: Huil met mij, mijn geliefde, want ik heb geen rust gevonden in deze ziel. En de engelen antwoordden hem en zeiden: Laat zo'n ziel uit ons midden weggenomen worden, want vanaf de tijd dat hij binnengekomen, de stank van hem kruist ons engelen. En na deze dingen werd het gepresenteerd, opdat het zou aanbidden in de ogen van God, en een engel van God toonde hem God die hem gemaakt had naar zijn eigen beeld en gelijkenis. Bovendien liep zijn engel voor hem uit en zei: Heere God almachtig, ik ben de engel van deze ziel, wiens werken ik u dag en nacht heb aangeboden, niet doende naar uw

oordeel. En de geest zei eveneens: Ik ben de geest die erin woonde vanaf de tijd dat het werd gemaakt, op zichzelf bovendien weet ik het, en het heeft mijn wil niet gevolgd: oordeel het, Heer, naar uw oordeel. En daar kwam de stem van God tot hem en zei: Waar is uw vrucht die u waardig hebt gemaakt van de goederen die u hebt ontvangen? Heb ik een afstand van één dag gelegd tussen jou en de rechtvaardige? Heb ik de zon niet bij u laten opgaan als op de rechtvaardigen? Maar de ziel zweeg en had niets te antwoorden; en weer kwam er een stem die zei: Rechtvaardig is het oordeel van God, en er is geen aanvaarding van personen bij God, want wie barmhartigheid zal hebben betoond, die zal barmhartigheid hebben. en wie geen medelijden heeft gehad, zal God ook geen medelijden met hem hebben. Laat hem daarom worden overgeleverd aan de engel Tartaruch, die over de straffen is aangesteld, en laat hem hem in de buitenste duisternis plaatsen, waar geweest is en tandengeknars, en laat hem daar zijn tot de grote oordeelsdag. En na deze dingen hoorde ik de stem van engelen en aartsengelen zeggen: U bent rechtvaardig, Heer, en uw oordeel is rechtvaardig.

17. En wederom zag ik, en zie, een ziel die door twee engelen voorwaarts werd geleid, huilend en zeggende: Heb medelijden met mij, rechtvaardig God, God de Rechter, want vandaag is het zeven dagen geleden dat ik uit mijn leven ging lichaam, en ik werd overgedragen aan deze twee engelen, en ze leidden me naar die plaatsen, die ik nog nooit had gezien. En God, de rechtvaardige rechter, zei tegen hem: Wat hebt u gedaan? want u hebt nooit barmhartigheid betoond, daarom bent u overgeleverd aan engelen die geen genade hebben, en omdat u niet oprecht deed, zo handelden zij ook niet vroom met u in het uur van uw nood. Belijd daarom uw zonden die u begaan hebt toen u in de wereld werd geplaatst. En hij antwoordde en zei: Heer, ik heb niet gezondigd. En de Heer, de rechtvaardige Heer, was woedend van woede toen hij zei: Ik heb niet gezondigd, omdat hij loog; en God zei: Denk je dat je nog

steeds in de wereld bent? als iemand van u, die daar zondigt, zijn zonde verbergt en verbergt voor zijn naaste, hier zal inderdaad niets verborgen worden: want wanneer de zielen komen aanbidden in het zicht van de troon, zijn zowel de goede werken als de zonden van ieder manifest gemaakt. En bij het horen van deze dingen zweeg de ziel, zonder antwoord. En ik hoorde de Here God, de rechtvaardige rechter, opnieuw zeggen: Kom, engel van deze ziel, en sta in het midden. En de engel van de zondige ziel kwam, met een manuscript in zijn handen, en zei: Dit, Heer, in mijn handen, zijn alle zonden van deze ziel vanaf zijn jeugd tot op de dag van vandaag, vanaf het tiende jaar van zijn geboorte: en als u gebiedt, Heer, zal ik ook zijn daden vertellen vanaf het begin van zijn vijftiende jaar. En de Here God, de rechtvaardige rechter, zei: Ik zeg u, engel, ik verwacht niet van u een verslag van hem sinds hij vijftien jaar oud werd, maar verklaar zijn zonden gedurende vijf jaar voordat hij stierf en voordat hij kwam hierheen. En opnieuw zei God, de rechtvaardige rechter: Want bij mijzelf zweer ik, en bij mijn heilige engelen, en bij mijn deugd, dat als hij zich vijf jaar voordat hij stierf bekeerd had, wegens een jaar leven, de vergetelheid nu zou worden geworpen. over al het kwaad dat hij eerder zondigde, en hij zou toegeven en vergeving van zonden hebben: nu zal hij inderdaad omkomen. En de engel van de zondige ziel antwoordde en zei: Heer, beveel die engel om die zielen tentoon te stellen.

18. En in datzelfde uur werden de zielen in het midden tentoongesteld, en de ziel van de zondaar kende ze; en de Heer zei tot de ziel van de zondaar: Ik zeg u, ziel, belijd uw werk dat u verricht hebt in deze zielen, die u ziet, toen ze in de wereld waren. En hij antwoordde en zei: Heer, het is nog geen vol jaar geleden dat ik deze heb gedood en zijn bloed op de grond heb uitgegoten, en met een andere (een vrouw) heb ik hoererij gepleegd: niet dit alleen, maar ik heb haar ook veel pijn gedaan in het wegnemen van haar goederen. En de Here God, de rechtvaardige

rechter, zei: Of u wist niet dat hij die een ander geweld aandoet, als hij sterft die eerst het geweld ondersteunt, op deze plaats wordt gehouden totdat de dader van de pijn sterft, en dan staan beiden de aanwezigheid van de rechter, en nu ontvangt ieder naar zijn daad. En ik hoorde een stem van een die zei: Laat die ziel overgeleverd worden in de handen van Tartarus, en naar de hel leiden; hij zal hem naar de lagere gevangenis leiden en hij zal in pijniging worden gebracht, en daar achtergelaten tot de grote dag van oordeel. En weer hoorde ik duizend duizend engelen lofzangen voor de Heer zeggen en roepen: U bent rechtvaardig, o Heer, en rechtvaardig zijn uw oordelen.

19. De engel antwoordde en zei tegen mij: Hebt u al deze dingen opgemerkt? en ik zei: Ja, meneer. En hij zei tegen mij: volg

mij opnieuw, en ik zal u nemen en u de plaatsen van de rechtvaardigen tonen. En ik volgde de engel, en hij hief mij op naar de derde hemel, en plaatste mij bij de ingang van de deur; en goed kijkend zag ik, en de deur was van goud, en twee kolommen van goud, vol met gouden letters, en de engel stemde zich weer op mij af en zei: Gezegend waart u, als u deze deuren was binnengegaan, want het is niemand toegestaan om binnen te komen behalve alleen degenen die goedheid en onschuld van lichaam in alle dingen hebben. En ik vroeg de engel over alles en zei: Meneer, vertel me waarom deze letters op die tafels worden geplaatst? De engel antwoordde en zei tegen mij: Dit zijn de namen van de rechtvaardigen, die God dienen met hun hele hart, die op aarde wonen. En opnieuw zei ik: Heer, daarom zijn hun namen en gelaatsuitdrukking en de gelijkenis van hen die God dienen in de hemel, en zijn ze bekend bij de engelen: want zij weten met heel hun hart wie de dienstknechten van God zijn, voordat ze uit de wereld.

20. En toen ik het binnenste van de poort van het Paradijs was binnengegaan, kwam er een oude man naar buiten, wiens gelaat

straalde als de zon; en toen hij me omhelsd had, zei hij: Gegroet, Paulus, geliefde van God. En hij kuste me met een opgewekt gezicht. Hij weende en ik zei tegen hem: Broeder, waarom weent u? En weer zuchtend en jammerend zei hij: We zijn gekwetst door mensen, en ze kwellen ons enorm; want veel zijn de goede dingen die de Heer heeft bereid, en groot is zijn belofte, maar velen zien ze niet. En ik vroeg de engel, en zei: Meneer, wie is dit? En hij zei tegen mij: Dit is Henoeh, de schrijver van gerechtigheid. En ik ging de binnenin die plaats, en onmiddellijk zag ik de zon, en aanstaande groette het me lachend en verheugd. En toen het (mij) had gezien, keerde het zich om en weende, en zei tegen mij: Paulus, zou je willen dat je je werk zou ontvangen dat je gedaan hebt in het menselijk ras. Voor mij heb ik inderdaad de grote en vele goede dingen gezien die God heeft voorbereid voor de rechtvaardigen, en de beloften van God zijn groot, maar velen zien ze niet; maar zelfs door vele inspanningen komen er nauwelijks een of twee op deze plaatsen.

21. En de engel antwoordde en zei tot mij: Wat ik u hier nu laat zien en wat u ook zult horen, vertel het aan niemand op aarde. En hij leidde mij en toonde het mij; en daar hoorde ik woorden die een man niet mag spreken. En wederom zei hij: Volg mij nu, en ik zal u laten zien wat u in het openbaar zou moeten vertellen en vertellen.

En hij nam mij mee uit de derde hemel, en leidde mij naar de tweede hemel, en opnieuw leidde hij mij naar het uitspansel en vanaf het uitspansel leidde hij mij over de deuren van de hemel: het begin van de fundering was op de rivier die bevoeit de hele aarde. En ik vroeg de engel en zei: Heer, wat is deze rivier van water? en hij zei tegen mij: Dit is Oceanus! En plotseling ging ik uit de hemel, en ik begreep dat het het licht van de hemel is dat de hele aarde verlicht. Voor het land is er zeven keer zo helder als zilver. En ik zei: Heer, wat is dit voor plaats? En

hij zei tegen mij: Dit is het land van belofte. Hebt gij nooit gehoord wat er staat geschreven: Zalig zijn de zachtmoedigen: want

zij zullen de aarde beërven? De zielen van de rechtvaardigen worden daarom, als ze uit het lichaam zijn gegaan, naar deze plaats gestuurd. En ik zei tegen de engel: Zal dit land dan voor de tijd worden geopenbaard? De engel antwoordde en zei tegen mij: Wanneer Christus, die u predikt, zal komen om te regeren, dan zal door het vonnis van God de eerste aarde worden ontbonden en dit beloofde land zal dan worden geopenbaard, en het zal zijn als dauw. of wolk, en dan zal de Heer Jezus Christus, de eeuwige Koning, worden gemanifesteerd en zal met al zijn heiligen komen om erin te wonen, en hij zal duizend jaar over hen regeren, en zij zullen eten van de goede dingen die ik zal eten. toon het u nu.

22. En ik keek rond op dat land en ik zag een rivier stromen van melk en honing, en er waren bomen geplant aan de oever van die rivier, vol met fruit; bovendien droeg elke boom twaalf vruchten in het jaar, met verschillende en diverse vruchten: en ik zag de geschapen dingen die op die plaats zijn en al het werk van God, en ik zag daar palmen van twintig ellen, maar andere van tien ellen: en dat land was zeven keer helderder dan zilver. En er waren bomen vol fruit van de wortels tot de hoogste takken, van tienduizend palmbomen op tienduizend vruchten. De wijnstokken hadden bovendien tienduizend planten. Bovendien waren er in de enkele wijnstokken tienduizend duizend trossen en in elk van deze duizend enkele druiven; bovendien droegen deze enkele bomen duizend vruchten. En ik zei tegen de engel: Waarom draagt elke boom duizend vruchten? De engel antwoordde en zei tegen mij: Omdat de Here God een overvloed aan geschenken geeft aan de waardigen, omdat ook zij uit eigen wil zichzelf kwelden toen ze in de wereld werden geplaatst en alles deden vanwege zijn heilige naam. En opnieuw zei ik tegen de engel: Mijnheer, zijn dit de enige beloften die de allerheiligste

God doet? En hij antwoordde en zei tegen mij: Nee! er zijn zeven keer meer dan deze. Maar ik zeg u dat wanneer de rechtvaardigen het lichaam verlaten, zij de beloften en de goede dingen zullen zien die God voor hen heeft voorbereid. Tot dan zullen ze zuchten en klagen, zeggende: Hebben we een woord uit onze mond gezonden om onze naaste zelfs op één dag lastig te vallen? Ik vroeg en zei opnieuw: zijn dit alleen de beloften van God? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Dit zijn de zielen van de gehuwden en degenen die de kuisheid van hun huwelijk behielden, met zichzelf in bedwang. Maar aan de maagden en degenen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid en degenen die zichzelf kwelden ter wille van de naam van God, zal God zeven keer meer geven dan deze, die ik u nu zal laten zien.

En toen nam hij me mee van die plaats waar ik deze dingen zag, en zie, een rivier, en haar wateren waren veel witter dan melk, en ik zei tegen de engel: Wat is dit? En hij zei tegen mij: Dit is het Acherusiaanse meer waar de stad van Christus is, maar niet iedereen mag die stad binnengaan; want dit is de reis die naar God leidt, en als iemand een hoereerder en goddeloos is, en zich bekeert en zich zal bekeren en vruchten zal verrichten die de bekering waardig zijn, dan wordt hij, wanneer hij uit het lichaam is gegaan, eerst geleid en aanbidt God, en vandaar op bevel van de Heer wordt hij overgeleverd aan de engel Michael en hij doopt hem in het Acherusiaanse meer - aldus leidt hij hen naar de Stad van Christus naast degenen die nooit hebben gezondigd. Maar ik vroeg me af en zegende de Here God voor alles wat ik zag.

23. En de engel antwoordde en zei tot mij: Volg mij en ik zal u naar de stad van Christus leiden. En hij stond op het Acherusiaanse meer en hij zette me in een gouden schip en engelen zeiden als het ware drieduizend lofzangen voor me tot ik aankwam in de stad van Christus. Bovendien verheugden degenen die de Stad van Christus bewoonden

zich zeer over mij toen ik ernaartoe ging, en ik ging naar binnen en zag de Stad van Christus, en het was helemaal van goud, en twaalf muren omringden het, en twaalf binnentorens, en elke muur had tussen die enkele stadions in het circuit: En ik zei tegen de engel: meneer, hoeveel kost een stadion? De engel antwoordde en zei tegen mij: Zoveel als er is tussen de Here God en de mensen die op aarde zijn, want alleen de Stad van Christus is groot. En er waren twaalf poorten in het circuit van de stad, van grote schoonheid, en vier rivieren die haar omringden. Bovendien was er een rivier van honing en een rivier van melk, en een rivier van wijn en een rivier van olie. En ik zei tegen de engel: Wat zijn deze rivieren die die stad omringen? En hij zei tegen mij: Dit zijn de vier rivieren die voldoende stromen voor degenen die in dit land van belofte zijn, waarvan de namen zijn: de rivier van honing wordt Pison genoemd, en de rivier van melk, de Eufraat, en de rivier van olie. Gihon, en de rivier van de wijn Tigris, zo zijn ze daarom voor degenen die, toen ze in de wereld werden geplaatst, de kracht van deze dingen niet gebruikten, maar ze hongerden naar deze dingen en leed zichzelf ter wille aan de Here God: zodat wanneer deze deze stad binnengaan, de Here hun deze dingen boven alle maat zal toewijzen.

24. Ik ging inderdaad de poorten binnen en zag bomen groot en zeer hoog voor de deuren van de stad, zonder fruit, maar alleen bladeren, en ik zag een paar mannen verspreid in het midden van de bomen, en ze jammerden enorm toen ze iemand zagen binnenkomen. de stad. En die bomen hadden medelijden met ze en vernederden zich en bogen zich en richtten zich opnieuw op. En ik zag en huilde met hen en ik vroeg de engel en zei: Mijnheer, wie zijn deze die niet worden toegelaten om de Stad van Christus binnen te gaan? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die ijverig dag en nacht onthielden tijdens het vasten, maar ze hadden een trots hart boven andere mannen, zichzelf verheerlijkend en prijzend en niets voor hun naasten gedaan. Want ze begroetten vriendelijk, maar

tegen anderen zeiden ze niet eens hagel! en inderdaad betoonden ze gastvrijheid aan degenen die ze alleen wensten, en als ze iets voor hun buurman deden, waren ze buitensporig opgeblazen. En ik zei: wat dan, meneer? Heeft hun trots hen belet de Stad van Christus binnen te gaan? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Trots is de wortel van alle kwaad. Zijn ze beter dan de Zoon van God die met veel nederigheid naar de Joden kwam? En ik vroeg hem en zei: Waarom vernederen de bomen zichzelf en zetten ze zichzelf weer op? En de engel antwoordde en zei tegen mij: De hele tijd die deze mannen op aarde doorbrachten terwijl ze God ijverig dienden, vanwege de verwarring en verwijten van de mensen in die tijd, bloosden en vernederden ze zichzelf, maar ze waren niet bedroefd, noch deden ze dat. bekeert u dat ze zich moeten terugtrekken hun trots die in hen was. Dit is de reden waarom de bomen zichzelf vernederen en opnieuw opstaan. En ik vroeg en zei: waarom werden ze toegelaten tot de deuren van de stad? De engel antwoordde en zei tot mij: Vanwege de grote goedheid van God, en omdat er de intrede is van zijn heilige mannen die deze stad binnenkomen; daarom worden zij op deze plaats achtergelaten, maar wanneer Christus de eeuwige koning binnengaat met zijn heiligen, als hij binnenkomt, kunnen rechtvaardige mensen voor hen bidden, en dan mogen ze samen met hen de stad binnengaan: maar toch kan geen van hen de zekerheid hebben zoals zij die zich hebben vernederd en de Here God hun hele leven dienen.

25. Maar ik ging verder terwijl de engel mij onderrichtte, en hij droeg mij naar de rivier van honing, en ik zag daar Jesaja en Jeremia en Ezechiël en Amos, en Micha en Zacharia, de kleine en grote profeten, en zij groetten mij in de stad. Ik zei tegen de engel: hoe is dit? En hij zei tegen mij: Dit is de weg van de profeten, een ieder die zijn ziel zal hebben gekweld en niet zijn eigen wil heeft gedaan vanwege God, wanneer hij uit de wereld zal zijn gegaan en tot de Here God zal zijn

geleid en aanbad hem, dan wordt hij op bevel van God aan Michaël overgedragen, en hij leidt hem naar de stad naar deze plaats van de profeten, en zij groeten hem als hun vriend en naaste omdat hij de wil van God deed.

26. Wederom leidde hij mij waar een rivier van melk is, en ik zag in die plaats alle kinderen die Herodes doodde vanwege de naam van Christus, en zij groetten mij, en de engel zei tot mij: Allen die hun kuisheid met zuiverheid bewaren, wanneer ze uit het lichaam zullen zijn gekomen, nadat ze de Here God hebben aanbeden, worden overgeleverd aan Michael en worden naar de kinderen geleid en ze groeten hen, zeggende dat ze onze broeders en vrienden en leden zijn; op zichzelf zullen zij de beloften van God beërven.

27. Weer nam hij mij op en droeg mij naar het noorden van de stad en leidde mij waar een rivier van wijn was, en daar zag ik Abraham en Izak en Jacob, Lot en Job en andere heiligen, en zij groetten mij. Ik vroeg en zei: Wat is dit voor plaats, mijn Heer? De engel antwoordde en zei tegen mij: Allen die pelgrims ontvangen, aanbidden, wanneer ze de wereld verlaten, eerst de Here God, en worden overgeleverd aan Michael en op deze manier worden ze de stad binnengeleid en alle rechtvaardigen groeten hem. als zoon en broer, en zeg tot hem: Omdat je de mensheid hebt nageleefd en pelgrims hebt ontvangen, kom dan en heb een erfenis in de stad van de Heer, onze God; een ieder zal het goede van God ontvangen in de stad, volgens zijn eigen actie.

28. En wederom droeg hij mij bij de rivier van olie ten oosten van de stad. En ik zag daar mannen juichen en psalmen zingen, en ik zei: Wie zijn dat, mijn Heer? En de engel zei tegen mij: Dat zijn het die zich met heel hun hart aan God hebben toegewijd en niet trots op zichzelf waren. Want allen die zich verheugen in de Heer God en psalmen

zingen voor de Heer met hun hele hart, worden hier naar deze stad geleid.

29. En hij droeg mij naar het midden van de stad, dichtbij de twaalf muren. Maar er was op deze plaats een hogere muur, en ik vroeg en zei: Is er in de Stad van Christus een muur die ter ere deze plaats overtreft? En de engel die antwoordde, zei tegen mij: Er is een tweede beter dan de eerste, en evenzo een derde dan de tweede, aangezien elk de ander overtreft, tot aan de twaalfde muur. En ik zei: Zeg me, mijnheer, waarom overtreft de een de ander in heerlijkheid? En de engel antwoordde en zei tot mij: Allen die zelfs maar een beetje afkeuring of ijver of trots hebben, iets van zijn heerlijkheid zou ongeldig worden gemaakt, zelfs als hij in de stad van Christus was: kijk achterom!

En toen ik me omdraaide, zag ik gouden tronen geplaatst in elke poort, en daarop mannen met gouden diademen en edelstenen; en ik keek aandachtig en ik zag binnen tussen de twaalf mannen tronen geplaatst in een andere rang die verscheen van veel glorie, zodat niemand is in staat om hun lof te vertellen. En ik vroeg de engel en zei: Mijn heer, wie zit er op de troon? En de engel antwoordde en zei tot mij: Die tronen behoren toe aan degenen die goedheid en begrip van hart hadden en zichzelf voor de gek hielden ter wille van de Here God, noch kenden ze nieuwe Schriftgedeelten of psalmen, maar indachtig één hoofdstuk van de geboden van God, en horend wat het bevatte, werkten ze daarbij met grote ijver en hadden een juiste ijver voor de Here God, en de bewondering van hen zal alle heiligen aangrijpen in aanwezigheid van de Here God, want ze spreken met elkaar en zeggen: Wacht en zie de ongeleerden die niets meer weten: waardoor ze zo groot en zo'n kledingstuk en zo grote glorie verdienden vanwege hun onschuld. En ik zag in het midden van deze stad een groot altaar, zeer hoog, en er stond er een bij het altaar wiens gelaat straalde als de zon, en hij hield een psalterium en harp in zijn handen, en hij zong psalmen, zeggende

Halleluia! En zijn stem vulde de hele stad: op hetzelfde moment dat allen die op de torens en poorten waren hem hoorden, reageerden ze Halleluia! zodat de fundamenten van de stad wankelden: en ik vroeg de engel en zei: Mijnheer, wie is deze van zo grote macht? En de engel zei tegen mij: Dit is David: dit is de stad Jeruzalem, want wanneer Christus, de Koning der eeuwigheid, zal komen met de verzekering van zijn koninkrijk, zal hij opnieuw voor hem uit gaan om psalmen te zingen, en alle rechtvaardigen. tegelijkertijd zullen psalmen zingen die reageren Halleluia! En ik zei: Mijnheer, hoe maakte David alleen boven de andere heiligen een begin met psalmenzang? En de engel antwoordde en zei tot mij: Omdat Christus, de Zoon van God, zit aan de rechterhand van Zijn Vader, en deze David zingt psalmen voor hem in de zevende hemel, en zoals in de hemelen wordt gedaan, zo ook beneden, omdat het leger mag niet aan God worden geofferd zonder David, maar het is noodzakelijk dat David psalmen zingt in het uur van de offerande van het lichaam en bloed van Christus: zoals het in de hemel wordt uitgevoerd, zo ook op aarde.

30. En ik zei tegen de engel: Meneer, wat is Alleluia? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Je stelt overal vragen over. En hij zei tegen mij: Alleluia wordt gezegd in de Hebreeuwse taal van God en engelen, want de betekenis van Alleluia is deze: tecel cat.

Marith Macha. En ik zei: meneer, wat is tecel kat. Marith Macha? En de engel antwoordde en zei tegen mij: "tecel'cat. marith macha "is: laten we hem allemaal samen zegenen. Ik vroeg de engel en zei: Heer, zegenen allen die Alleluia zeggen de Heer? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Het is zo, en nogmaals, daarom, als iemand Alleluia zingt en degenen die aanwezig zijn niet tegelijkertijd zingen, begaan ze zonde omdat ze niet met hem meezingen, en ik zei: Mijn heer, zondigt hij ook als hij aarzelt of erg oud is? De engel antwoordde en zei tegen mij: Niet zo, maar hij die in staat is en niet meedoet met het zingen, kent zo

iemand als een verachtster van het Woord, en het zou trots en onwaardig zijn dat hij de Here God zijn maker niet zou zegenen. .

31. Bovendien, toen hij ophield met mij te spreken, leidde hij mij buiten de stad door het midden van de bomen en ver van de plaatsen van het land van het goede, en zette mij over de rivier van melk en honing; en daarna leidde me over de oceaan die de fundamenten van de hemel ondersteunt.

De engel antwoordde en zei tegen mij: Begrijpt u waarom u van hier weggaat? En ik zei: Ja, meneer. En hij zei tegen mij: Kom en volg mij, en ik zal u de zielen van de goddelozen en zondaars laten zien, zodat u weet wat voor plaats het is. En ik ging verder met de engel en hij droeg mij bij het ondergaan van de zon, en ik zag het begin van de hemel rond een grote rivier van water, en ik vroeg: Wat is deze rivier van water? En hij zei tegen mij: dit is de oceaan die omringt de hele aarde. En toen ik aan de uiterste grens van de oceaan was, keek ik, en er was geen licht op die plaats, maar duisternis en verdriet en verdriet: en ik zuchtte.

En ik zag daar een vurige rivier van vuur, en daarin een menigte mannen en vrouwen ondergedompeld tot aan de knieën, en andere mannen tot aan de navel, anderen zelfs tot aan de lippen, anderen zelfs tot aan het haar. En ik vroeg de engel en zei: Meneer, wie zijn die in de vurige rivier? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Ze zijn noch heet noch koud, omdat ze noch in het aantal rechtvaardigen noch in het aantal goddelozen werden gevonden. Want degenen die de tijd van hun leven op aarde doorbrachten, brachten enkele dagen door in gebed, maar anderen in zonden en hoererijen, tot aan hun dood. En ik vroeg hem en zei: Wie zijn dit, mijnheer, tot op hun knieën ondergedompeld in vuur? Hij antwoordde en zei tegen mij: Dit zijn het die, wanneer ze de kerk uitgaan, zich in vreemde gesprekken storten om te twisten. Degenen die inderdaad tot aan de navel zijn ondergedompeld, zijn

degenen die, nadat ze het lichaam en bloed van Christus hebben genomen, gaan en hoererij hebben en niet ophielden van hun zonden totdat ze stierven. Degenen die tot aan de lippen zijn ondergedompeld, zijn de tegenstanders van elkaar wanneer ze samenkomen in de kerk van God: degenen die tot aan de wenkbrauwen zijn, zijn degenen die goedkeurend naar zichzelf knikken en ondanks hun naaste complotten.

32. En ik zag in het noorden een plaats van verschillende en uiteenlopende straffen vol mannen en vrouwen, en een rivier van vuur stroomde erin. Bovendien observeerde ik en zag ik putten groot in de diepte, en daarin verschillende zielen samen, en de diepte van die plaats was als het ware drieduizend el, en ik zag ze kreunen en huilen en zeiden: Heb medelijden met ons, o Heer! en niemand had medelijden met hen. En ik vroeg de engel en zei: Wie zijn dit, mijnheer? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Dit zijn het die niet op de Heer hoopten, dat ze Hem als hun helper zouden kunnen hebben. En ik vroeg en zei: Meneer, als deze zielen dertig of veertig generaties zo achter elkaar blijven, als ze dieper werden gezonden, zouden de putten ze volgens mij niet bevatten. En hij zei tegen mij: De afgrond heeft geen maat, want daarbuiten strekt hij zich uit tot beneden hem die er beneden is; en zo is het, dat als iemand misschien een steen zou nemen en die in een zeer diepe put zou werpen en na vele uur moet het de bodem bereiken, zo is de afgrond. Want als de zielen daarin worden gegooid, bereiken ze in vijftig jaar nauwelijks de bodem.

33. Toen ik dit hoorde, weende en kreunde ik inderdaad over het menselijk ras. De engel antwoordde en zei tegen mij: Waarom weent u? Bent u zieliger dan God? Want hoewel God goed is, weet Hij ook dat er straffen zijn, en Hij verdraagt geduldig met het menselijk ras, door ieder te ontslaan om zijn eigen wil te doen in de tijd waarin hij op aarde woont.

34. Ik observeerde verder de vurige rivier en zag daar een man worden gemarteld door Tartaruchiaanse engelen met in hun handen een ijzer met drie haken waarmee ze de ingewanden van die oude man doorboorden: en ik vroeg de engel, en zei: Meneer, die is die oude man aan wie zulke kwellingen worden opgelegd? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Hij die je ziet was een presbyter die zijn bediening niet goed vervulde: toen hij at en dronk en hoererij bedreef, offerde hij de gastheer aan de Heer bij zijn heilig altaar.

35. En niet ver daar vandaan zag ik een andere oude man, geleid door kwaadaardige engelen, rennen met snelheid, en zij duwden hem in het vuur tot aan zijn knieën, en zij sloegen hem met stenen en verwonden zijn gezicht als een storm, en lieten hem niet toe. hem om te zeggen: heb medelijden met mij! En ik vroeg de engel en hij zei tegen mij: Hij die je ziet was een bisschop en volbracht zijn episcopaat niet goed, die inderdaad de grote naam aanvaardde maar niet in het getuigenis trad van hem die hem de naam gaf in al zijn ziende dat hij niet alleen het oordeel velde en geen medelijden had met weduwen en wezen, maar nu ontvangt hij vergelding op basis van zijn ongerechtigheid en zijn werken.

36. En ik zag een andere man in de vurige rivier tot aan zijn knieën. Bovendien waren zijn handen uitgestrekt en bloederig, en wormen kwamen uit zijn mond en neusgaten en hij kreunde en huilde, en huilend zei hij: heb medelijden met mij! want ik ben meer gekwetst dan de rest die in deze straf zit. En ik vroeg, meneer, wie is dit? En hij zei tegen mij: Deze man die je ziet, was een diaken die de offergaven verslond en hoererij pleegde en niet recht deed in de ogen van God, daarom betaalt hij onophoudelijk deze straf.

En ik keek goed en zag naast hem een andere man die ze met haast hadden overgeleverd en in de vurige rivier geworpen, en hij zat (erin)

tot op de knieën: en daar kwam de engel die over de straffen was gezet met een grote vurig scheermes, en daarmee sneed hij de lippen van die man en de tong eveneens. En zuchtend klaagde ik en vroeg: Wie is dat, mijnheer. En hij zei tegen mij: Hij die je ziet, was een lezer en las voor aan de mensen, maar hijzelf hield zich niet aan de voorschriften van God: nu betaalt hij ook de juiste straf.

37. En ik zag nog een menigte putten op dezelfde plaats, en in het midden daarvan een rivier vol met een menigte mannen en vrouwen, en wormen verteerden ze. Maar ik klaagde en zuchtte vroeg de engel en zei: Mijnheer, wie zijn dit? En hij zei tegen mij: Dit zijn degenen die rente op rente eisten en op hun rijkdom vertrouwden en niet op God hoopten dat Hij hun helper was. En daarna keek ik en zag een andere plaats, heel smal, en het was als een muur en vuur eromheen. En ik zag van binnen mannen en vrouwen aan hun tong knagen, en ik vroeg: meneer, wie zijn dit. En hij zei tegen mij: Dit zijn het die in de kerk het Woord van God kleineren, er niet naar luisteren, maar als het ware niets van God en Zijn engelen maken; daarom betalen zij nu eveneens de juiste straf.

38. En ik observeerde en zag een andere oude man in een kuil en zijn gelaat was als bloed, en ik vroeg en zei: Mijnheer, wat is deze plaats? En hij zei tegen mij: In die put stroom alle straffen. En ik zag mannen en vrouwen ondergedompeld tot aan de lippen en ik vroeg: meneer, wie zijn dit? En hij zei tegen mij: Dit zijn de magiërs die voor mannen en vrouwen kwade magische kunsten hebben voorbereid en niet weten hoe ze hen kunnen stoppen totdat ze stierven.

En weer zag ik mannen en vrouwen met zeer zwarte gezichten in een vuurput, en ik zuchtte en jammerde en vroeg: Mijnheer, wie zijn dit? En hij zei tot mij: Dit zijn hoereerders en overspelers die overspel hebben gepleegd met hun eigen vrouwen; evenzo hebben ook de vrouwen

overspel gepleegd met hun eigen echtgenoten; daarom worden zij onophoudelijk bestraft.

39. En ik zag daar meisjes met zwarte klederen, en vier verschrikkelijke engelen met brandende kettingen in hun handen, en zij legden ze om de nek van de meisjes en leidden hen in de duisternis: en ik, wederom weenend, vroeg de engel: Wie zijn deze, meneer? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die, toen ze maagden waren, hun maagdelijkheid verontreinigden die hun ouders niet kenden; om welke reden ze onophoudelijk de juiste boetes betalen.

En weer zag ik daar mannen en vrouwen met gesneden handen en hun voeten naakt op een plaats van ijs en sneeuw, en wormen verslonden hen. Maar toen ik ze zag, klaagde ik en vroeg: meneer, wie zijn dit? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die wezen, weduwen en armen schade hebben berokkend en niet op hoopten de Heer, waarvoor zij onophoudelijk de juiste straffen betalen.

En ik observeerde en zag anderen over een kanaal van water hangen, en hun tong was erg droog, en er werden veel vruchten in hun ogen geplaatst, en ze mochten er niet van nemen, en ik vroeg: Mijnheer, wie zijn deze? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die hun vasten verbreken vóór het afgesproken uur, om deze reden betalen ze onophoudelijk deze straffen.

En ik zag andere mannen en vrouwen aan hun wenkbrauwen en hun haar hangen, en een vurige rivier trok hen aan, en ik zei: Wie zijn deze, mijn Heer? En hij zei tegen mij: Dit zijn zij die zich niet bij hun eigen man en vrouw voegen, maar bij hoeren, en daarom betalen zij onophoudelijk de juiste straffen.

En ik zag andere mannen en vrouwen bedekt met stof, en hun gelaat was als bloed, en ze waren in een put van pek en zwavel en stromend in een vurige rivier, en ik vroeg: Mijnheer, wie zijn deze? En hij zei tegen

mij: Dit zijn het die de ongerechtigheid van Sodom en Gomorra hebben begaan, de man met de man, om welke reden ze onophoudelijk de straffen betalen.

40. En ik observeerde en zag mannen en vrouwen gekleed in glanzende kleding, met hun ogen blind, in een put geplaatst, en ik vroeg Meneer, wie zijn dit? En hij zei tegen mij: Dit zijn van de mensen die aalmoezen deden en de Here God niet kenden, om welke reden zij onophoudelijk de juiste straffen betalen. En ik observeerde en zag andere mannen en vrouwen op een obelisk van vuur, en beesten die hen in stukken scheuren, en ze mochten niet zeggen: Heer, heb medelijden met ons! En ik zag de engel van straffen hen zware straffen opleggen en zeggen: Erken de Zoon van God; want dit werd u voorspeld, toen de goddelijke Schriften u werden voorgelezen, en u kwam niet naar voren; om welke reden Gods oordeel rechtvaardig is, want uw daden hebben u opgepakt en u in deze straffen gebracht. Maar ik zuchtte en huilde, en ik vroeg en zei: Wie zijn deze mannen en vrouwen die in vuur worden gewurgd en hun straf betalen? En hij antwoordde mij: Dit zijn vrouwen die het beeld van God hebben verontreinigd toen ze baby's uit de baarmoeder brachten, en dit zijn de mannen die bij hen lagen. En hun kinderen richtten zich tot de Here God en de engelen die waren aangesteld over de straffen, zeggende: Vervloekt zij het uur voor onze ouders, want zij hebben het beeld van God verontreinigd, omdat zij de naam van God hebben maar Zijn voorschriften niet in acht nemen: zij hebben ons voer voor honden en om vertrapt te worden door zwijnen: anderen wierpen ze in de rivier. Maar hun kinderen werden overgedragen aan de engelen van Tartarus die over de straffen waren gezet, zodat ze hen naar een grote plaats van barmhartigheid konden leiden; maar hun vaders en moeders werden gemarteld in een eeuwigdurende straf.

En daarna zag ik mannen en vrouwen gekleed met vodden vol pek en vurige zwavel, en draken werden opgerold om hun nek, schouders en voeten, en engelen met vurige horens hield hen tegen en sloeg hen, en sloot hun neusgaten, zeggende tot hen: Waarom wist u niet de tijd waarin het juist was om u te bekeren en God te dienen, en hebt u het niet gedaan? En ik vroeg: meneer, wie zijn dit? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die de wereld lijken op te geven voor God, door onze kleding aan te trekken, maar de belemmeringen van de wereld maakten hen ellendig, ze hielden geen agapae in stand, en ze hadden geen medelijden met weduwen en wezen: ze hadden geen medelijden met weduwen en wezen. ontvingen de vreemdeling en de pelgrim, noch offerden ze de offergaven, en ze hadden geen medelijden met hun naaste. Bovendien steeg hun gebed niet eens op een dag zuiver op naar de Here God, maar vele belemmeringen van de wereld hielden hen tegen, en ze waren niet in staat om het goede te doen in de ogen van God, en de engelen sloten hen op in plaats van straffen. Bovendien zagen zij degenen die gestraft waren en zeiden tot hen: Wij hebben inderdaad God verwaarloosd toen wij in de wereld leefden, en ook u deed hetzelfde: zoals wij ook werkelijk wisten toen wij in de wereld waren, wisten dat u zondaars was. Maar u zei: Dit zijn rechtvaardigen en dienstknechten van God, nu weten we waarom u bij de naam van de Heer bent geroepen: daarom betalen zij ook hun eigen straffen.

En zuchtend weende ik en zei: Wee de mensen, wee de zondaars! waarom zijn ze geboren? En de engel antwoordde en zei tegen mij: Waarom klaagt u? Zijt gij zieliger dan de Here God, die voor eeuwig gezegend is, die het oordeel heeft ingesteld en iedereen heeft uitgezonden om goed en kwaad te kiezen in zijn eigen wil en te doen wat hem behaagt? Toen klaagde ik weer heel erg, en hij zei tegen mij: Klaagt u nog wanneer u heb je geen zwaardere straffen gezien? Volg mij en je zult zeven keer groter zien dan deze.

41. En hij droeg mij naar het zuiden en plaatste mij boven een put, en ik vond die verzegeld met zeven zegels; en de engel die bij mij was antwoordde, zei tegen de engel van die plaats: Open de mond van de put die Paulus, de Welbeminde van God, mag u zien, want hem is autoriteit gegeven opdat hij alle pijnen van de hel mag zien. En de engel zei tegen mij: Blijf op een afstand, zodat je de stank van deze plek kunt verdragen. Toen daarom de put werd geopend, kwam er onmiddellijk een zekere harde en kwaadaardige stank uit, die alle straffen overtreft: en ik keek in de put en ik zag vurige massa's gloeien in elk deel, en nauwe plaatsen, en de monding van de put. was smal om slechts één man toe te laten. En de engel antwoordde en zei tot mij: Indien iemand in deze put van de afgrond zal zijn geplaatst en het zal over hem verzegeld zijn, zal er nooit aan hem gedacht worden in de ogen van de Vader en zijn Zoon en de heilige engelen. En ik zei: Wie zijn dit, mijnheer, die in deze put worden gestopt? En hij zei tegen mij: Zij zijn het die niet zullen belijden dat Christus in het vlees is gekomen en dat de Maagd Maria hem heeft voortgebracht, en wie zegt dat het brood en de beker van de Eucharistie van zegen niet dit lichaam en bloed van Christus zijn.

42. En ik keek naar het zuiden in het westen en ik zag daar een rusteloze worm en op die plaats was er knarsetandend: bovendien waren de wormen een el lang, en hadden ze twee koppen, en daar zag ik mannen en vrouwen in kou en knarsetandend. En ik vroeg en zei: meneer, wie zijn deze hier? En hij zei tegen mij: Dit zijn het die zeggen dat Christus niet uit de dood is opgestaan en dat dit vlees niet zal opstaan. En ik vroeg en zei: Meneer, is er geen vuur of warmte op deze plek? En hij zei tegen mij: Op deze plaats is er niets anders dan kou en sneeuw; en opnieuw zei hij tegen mij: Zelfs als de zon op hen zou

opkomen, worden ze niet warm vanwege de overvloedige kou van die plaats en de sneeuw.

Maar toen ik deze dingen hoorde, strekte ik mijn handen uit en huilde, en weer zuchtend zei ik: het was beter voor ons als we niet waren geboren, wij allemaal die zondaars zijn.

43. Maar toen degenen die in dezelfde plaats waren, mij zagen wenen met de engel, riepen zij zelf en weenden zeggende: Here God, heb genade met ons! En na deze dingen zag ik de hemel opengaan, en Michaël, de aartsengel, neerdalen uit de hemel, en met hem was het hele leger van engelen, en ze kwamen naar degenen die werden gestraft en toen ze hem zagen, weer huilend, riepen ze het uit en zeiden, Heb medelijden met ons! Michaël de aartsengel, heb medelijden met ons en met de mensheid, want op grond van uw gebeden staat de aarde stand. We zien nu het oordeel en erkennen de Zoon van God! Voor deze dingen was het voor ons onmogelijk om hiervoor te bidden, voordat we deze plaats binnengingen: want we hoorden dat er een oordeel was voordat we de wereld verlieten, maar belemmeringen en het leven van de wereld lieten ons niet toe om ons te bekeren. . En Michael antwoordde en zei: Hoor Michael spreken! Ik ben het die elk uur in de ogen van God staat: Zowaar de Heer leeft, in wiens ogen ik sta, ik onderbreek niet één dag of nacht onophoudelijk bidden voor het menselijk ras, en ik bid inderdaad voor degenen die op de aarde: maar zij houden niet op ongerechtigheid en hoererij te doen, en zij brengen mij geen enkel goeds terwijl zij op aarde zijn geplaatst; en u hebt in ijdelheid de tijd waarin u zich had moeten bekeren verteerd. Maar ik heb altijd zo gebeden en ik smeeek nu dat God dauw mag zenden en regens over de aarde mag uitzenden, en nu verlang ik totdat de aarde haar vruchten voortbrengt en voorwaar, ik zeg dat als iemand maar een beetje goed heeft gedaan, ik dat zal doen. kwelt voor hem en bescherm hem totdat hij aan het oordeel van straffen is ontsnapt. Waar

zijn daarom uw gebeden? Waar zijn uw boetedoeningen? U hebt minachtend uw tijd verloren. Maar nu huil en ik zal huilen met jou en de engelen die bij mij zijn met de welbeminde Paulus, als de barmhartige God misschien medelijden heeft en je verkwikking geeft. Maar bij het horen van deze woorden riepen en huilden ze enorm, en ze zeiden allemaal met één stem: Heb medelijden met ons, Zoon van God! En ik, Paul, zuchtte en zei: O Heer God! heb medelijden met uw schepsel, heb medelijden met de mensenkinderen, heb medelijden met uw beeld.

44. En ik keek en zag de hemel bewegen als een boom die door de wind wordt geschud. Bovendien wierpen ze zich plotseling op hun gezichten in de ogen van de troon. En ik zag vierentwintig oudsten en vierentwintig duizend die God aanbidden, en ik zag een altaar en een voorhangsel en een troon, en ze waren allemaal verheugd; en de rook van een goede geur werd opgewekt nabij het altaar van de troon van God, en ik hoorde de stem van een zeggen: Omwille van wat bemiddelen jullie, onze engelen en dienaren? En ze riepen het uit en zeiden: Wij komen tussenbeide bij het zien van uw vele goedheid voor het menselijk ras. En na deze dingen zag ik de Zoon van God neerdalen uit de hemel, en een diadeem was op zijn hoofd. En toen hij hem zag riepen degenen die werden gestraft, allen met één stem uit, zeggende: Heb medelijden, Zoon van de Hoge God! Gij zijt Hij die verkwikking betoont voor allen in de hemelen en op aarde, en eveneens medelijden met ons, want sinds we U hebben gezien, hebben we verkwikking. En een stem ging uit van de Zoon van God door alle straffen heen, zeggende: En wat voor werk hebt u gedaan dat u verkwikking van mij eist? Mijn bloed werd om uwentwil vergoten, en zelfs zo hebt u zich niet bekeerd; omwille van u droeg ik de doornenkroon op mijn hoofd; voor u ontving ik buffetten op mijn wangen, en zelfs zo hebt u zich niet bekeerd. Ik vroeg water toen ik aan het kruis hing en ze gaven me azijn vermengd met gal, met een speer openden ze mijn rechterkant,

omwille van mijn naam doodden ze mijn profeten en rechtvaardige mannen, en in al deze dingen gaf ik je een plaats van berouw en u zou niet. Nu echter, ter wille van Michael, de aartsengel van mijn verbond en de engelen die bij hem zijn, en vanwege Paulus de welbeminde, die ik niet zou kwellen, ter wille van uw broeders die in de wereld zijn en offergaven, en ter wille van uw zonen, omdat mijn voorschriften daarin staan, en meer ter wille van mijn eigen goedheid, op de dag waarop ik opstond uit de dood, geef ik u allen die gestraft worden een nacht en een dag van verfrissing voor altijd. En ze riepen allemaal en zeiden: Wij zegenen u, zoon van God, dat u ons een nacht en een dag uitstel hebt gegeven. Want beter voor ons is een verkwikking van één dag boven al de tijd van ons leven die we op aarde waren, en als we duidelijk hadden geweten dat dit bedoeld was voor degenen die zondigen, zouden we geen ander werk hebben verricht, zouden we geen zaken hebben gedaan en zouden we geen ongerechtigheid hebben gedaan: wat hadden we nodig aan trots in de wereld? Want hier wordt onze trots verpletterd die vanuit onze mond is opgestegen tegen onze naaste: onze plagen en buitensporige benauwdheid en de tranen en de wormen die onder ons zijn, deze zijn veel erger voor ons dan de pijnen die we achter ons hebben gelaten. Toen ze dit zeiden, waren de kwaadaardige engelen van de straffen boos op hen en zeiden: Hoelang klaagt en zucht je? want u had geen medelijden. Want dit is het oordeel van God die geen medelijden had. Maar u hebt deze grote genade van een dag en een nacht verkwikking op de Dag des Heren ontvangen ter wille van Paulus, de welbeminde van God, die tot u neerdaalde.

45. En daarna zei de engel tot mij: Hebt u al deze dingen gezien? En ik zei: Ja, meneer. En hij zei tegen mij: Volg mij en ik zal u naar het paradijs leiden, opdat de rechtvaardigen die daar zijn u mogen zien, want zie! ze hopen je te zien, en ze staan klaar om je te ontmoeten in vreugde en blijdschap. En ik volgde de engel door de impuls van de Heilige Geest,

en hij plaatste me in het paradijs en zei tegen mij: Dit is het paradijs waarin Adam en zijn vrouw zich vergisten. Bovendien ging ik het Paradijs binnen en zag het begin van de wateren, en er was een engel die een teken voor mij maakte en hij zei tegen mij: Let op, zei hij, de wateren, want dit is de rivier van Pison die het hele land Havillah omringt, en de tweede is Geon, die het hele land Egypte en Ethiopië omgeeft, en de derde is Tigris, die tegenover de Assyriërs staat, en een andere is de Eufraat, die het hele land bevoeit van Mesopotamië. En toen ik naar binnen was gegaan, zag ik een boom geplant waaruit het water uit de wortels stroomde, en vanaf dit begin waren er vier rivieren. En de geest van God rustte op die boom, en toen de Geest blies, stroomden de wateren voort, en ik zei: Mijn Heer, is het deze boom zelf die de wateren doet stromen? En hij zei tegen mij: Dat vanaf het begin, voordat de hemelen en aarde werden geopenbaard, en alle dingen hier onzichtbaar, de Geest van God op de wateren werd gedragen, maar vanaf de tijd dat het gebod van God de hemel en aarde maakte verschijnen, rustte de Geest op deze boom: daarom, telkens wanneer de Geest waait, vloeien het water uit de boom. En hij hield me bij de hand en leidde me naar de boom van kennis van goed en kwaad, en hij zei: Dit is de boom waardoor de dood de wereld binnenkwam, en het ontvangen ervan door zijn vrouw Adam at en de dood ging de wereld binnen. wereld. En hij toonde mij een andere boom in het midden van het paradijs, en zei tegen mij: Dit is de boom des levens.

46. Terwijl ik nog naar de boom keek, zag ik een maagd van ver komen en tweehonderd engelen voor haar zingende lofzangen, en ik vroeg en zei: Mijnheer, wie is zij die in zo grote heerlijkheid komt? En hij zei tegen mij: Dit is Maria de Maagd, de Moeder van de Heer. En toen ze dichterbij kwam, groette ze me en zei: Gegroet, Paul! welbemind van God en engelen en mensen. Want alle heiligen hebben mijn Zoon Jezus, die mijn Heer is, gebeden dat u hier in het lichaam zou komen, zodat zij

u zouden zien voordat u de wereld verlaat. En de Heer zei tegen hen: Verdraag en wees geduldig; nog een beetje en je zult hem zien en hij zal voor altijd bij je zijn; en opnieuw zeiden ze allemaal tegen hem samen: kwel ons, want wij verlangen hem in het vlees te zien, want door hem werd uw naam zeer verheerlijkt in de wereld, en we hebben gezien dat hij al het werk heeft doorstaan, of het nu van het grootste of het mindere is. Dit leren we van degenen die hierheen komen. Want als we zeggen: wie is hij die je in de wereld heeft geleid? zij antwoorden ons: Er is er één in de wereld wiens naam Paulus is, hij predikt en verkondigt Christus, en wij geloven dat velen het koninkrijk zijn binnengegaan door de deugd en zoetheid van zijn toespraken. Zie, alle rechtvaardige mannen staan achter mij om u te ontmoeten, Paulus, en ik kom eerst voor deze zaak om hen te ontmoeten die de wil van mijn Zoon en mijn Heer Jezus Christus hebben gedaan, ik ga eerst vooruit om hen te ontmoeten en stuur ze niet weg als zwervers te zijn totdat ze elkaar in vrede ontmoeten.

47. Toen ze aldus had gesproken, zag ik er drie van verre komen, heel mooi in de gelijkenis van Christus, en hun gedaanten blonken, en hun engelen, en ik vroeg: Mijnheer, wie zijn deze? En hij zei tegen mij: Kent u die niet? En ik zei: Nee, meneer. En hij antwoordde: Dit zijn de vaders van het volk, Abraham, Izak en Jakob. En toen ze dichterbij kwamen, groetten ze mij en zeiden: Gegroet Paulus, welbeminde van God en mensen; gezegend is hij die geweld ondergaat ter wille van de Heer. En Abraham antwoordde mij en zei: Dit is mijn zoon Izak, en Jacob mijn geliefde, en wij hebben de Heer gekend en zijn hem gevolgd; gezegend zijn allen die in uw woord geloofden, opdat zij in staat zullen zijn het Koninkrijk van God te beërven door arbeid, door verzaking en heiliging, en nederigheid, en naastenliefde, en zachtmoedigheid, en juist geloof in de Heer; en wij hebben ook toewijding gehad aan de Heer die u in het testament predikt, opdat wij zouden kunnen helpen

degenen die in hem geloofden met hun hele ziel, en zouden hen kunnen dienen als vaders die hun kinderen dienen.

Toen ze zo hadden gesproken, zag ik andere twaalf uit de verte ter ere komen, en ik vroeg: Mijnheer, wie zijn dit? En hij zei: Dit zijn de patriarchen. En naderbij gekomen groetten ze mij en zeiden: Gegroet, Paulus, welbeminde van God en mensen: de Heer kwelde ons niet, opdat wij u nog in het lichaam mogen zien, voordat u uit de wereld gaat. En elk van hen herinnerde me aan zijn naam in volgorde, van Ruben tot Benjamin: en Jozef zei tot mij: Ik ben het die werd verkocht; maar ik zeg je, Paulus, dat alle dingen, wat mijn broers mij ook aandeden, ik in geen enkel opzicht kwaadaardig jegens hen heb gehandeld, noch in al het werk dat ze mij oplegden, noch op enig punt door hen werd gekwetst. die rekening van 's morgens tot 's avonds: gezegend is hij die vanwege de Heer wat schade oploopt en die draagt, want de Heer zal het hem veelvuldig terugbetalen, wanneer hij uit de wereld zal zijn gegaan.

48. Toen hij tot dusver had gesproken, zag ik een andere mooie van ver komen, en zijn engelen die lofzangen uitspraken, en ik vroeg: Mijnheer, wie is dit die schoon is van aangezicht? En hij zei tegen mij: Kent u hem niet? En ik zei: Nee, meneer. En hij zei tegen mij: Dit is Mozes, de wetgever, aan wie God de wet heeft gegeven. En toen hij bij mij was gekomen, weende hij onmiddellijk, en daarna groette hij mij; en ik zei tegen hem: Wat klaagt u? want ik heb gehoord dat u een ieder uitblinkt in zachtmoedigheid. En hij antwoordde en zei: ik huil om degenen die ik geplant met zwoegen, omdat zij geen vrucht droegen, noch winst van hen maakten; en ik zag al de schapen die ik voedde, dat ze verstrooid werden en werden alsof ze geen herder hadden, en omdat al het werk dat ik verdroeg ter wille van de zonen van Israël als niets werd beschouwd, en hoe groot de deugden waren. Ik deed in hun midden de dingen die ze niet begrepen, en ik vraag me af dat vreemden en

onbesnedenen en afgodendienaars bekeerd zijn en de beloften van God zijn binnengegaan, maar Israël is niet binnengegaan; en nu zeg ik u, broeder Paulus, dat in dat uur dat het volk Jezus, die u predikt, ophing, dat de Vader, de God van allen, die mij de wet gaf, en Michaël en al de engelen en aartsengelen, en Abraham en Izaäk en Jakob en alle rechtvaardigen weenden over de Zoon van God die aan het kruis hing. In dat uur woonden alle heiligen mij bij terwijl ze naar mij keken en zeiden tegen mij: Zie, Mozes, wat de mannen van uw volk hebben gedaan met de Zoon van God. Daarom zijt gij gezegend, Paulus, en zegende het geslacht en het ras dat in uw woord geloofde.

49. Toen hij tot dusver gesproken had, kwamen er nog twaalf, en toen hij mij zag, zei hij: Zijt gij Paulus de verheerlijkte in hemel en op aarde? En ik antwoordde en zei: Wat bent u? De eerste antwoordde en zei: Ik ben Esaias die Manasses met een houten zaag in stukken heeft gehakt. En de tweede zei eveneens: Ik ben Jeremias die door de kinderen Israëls werd gestenigd en gedood. En de derde zei: Ik ben Ezechiël, die de kinderen van Israël aan de voeten over een rots in een berg sleepten totdat ze mijn hersens knock-out sloegen, en we verdroegen al deze inspanningen, in de wens om de kinderen van Israël te redden; dat na het zwoegen die ze op mij legden, wierp ik mezelf op mijn gezicht in de ogen van de Heer en bad voor hen, terwijl ik mijn knieën boog tot het tweede uur van de dag des Heren, totdat Michael kwam en me van de aarde ophief. Gezegend zijt gij, Paulus, en zegende het volk dat door u geloofde.

En terwijl deze voorbijgingen, zag ik een ander, mooi gezicht, en ik vroeg: Mijnheer, wie is dit? Wie toen hij mij had gezien, zich verheugde en tegen mij zei: Dit is Lot die net in Sodom werd gevonden. En toen hij dichterbij kwam, groette hij mij en zei: Gezegend zijt gij, Paulus, en zegende het geslacht waartoe u diende. En ik antwoordde en zei tegen hem: Zijt gij Lot die juist in Sodom werd gevonden? En hij zei: Ik ontving

engelen als reizigers, en toen zij van de stad ze wilden overtreden, bood ik hun mijn twee maagdelijke dochters aan die nog geen mannen kenden, en gaf ze hun zeggende: gebruik ze zoals je wilt, maar alleen aan deze mannen zult gij geen kwaad doen; daarom kwamen ze onder het dak van mijn huis. Om deze reden moeten we daarom vertrouwen hebben en weten dat als iemand iets heeft gedaan, God hem veel zal terugbetalen wanneer ze tot hem komen. Gezegend zijt gij, Paulus, en zegende het volk dat in uw woord geloofde.

Toen hij daarom ophield met mij te praten, zag ik van een afstand een ander komen, heel mooi van gelaat en glimlachend, en zijn engelen die lofzangen uitspraken; en ik zei tegen de engel die bij me was: heeft dan elk van de rechtvaardigen een engel als metgezel? En hij zei tegen mij: Elk van de heiligen heeft de zijne eigen (engel) die hem bijstaat en een hymne uitspreekt, en de een wijkt niet af van de ander. En ik zei: wie is dit, meneer? En hij zei: Dit is Job. En toen hij dichterbij kwam, groette hij mij en zei: Broeder Paul, u hebt grote lof bij God en bij de mensen. En ik ben Job, die gedurende een periode van dertig jaar hard gewerkt heeft tegen een plaag in het bloed; en voorwaar, in het begin waren de wonden die uit mijn lichaam voortkwamen als tarwekorrels. Maar op de derde dag werden ze als de poot van een ezel; wormen die bovendien vier cijfers lang vielen: en op de derde (dag) verscheen de duivel en zei tegen mij: Zeg iets tegen God en sterf. Ik zei tegen hem: Als dat de wil van God is dat ik de hele tijd van mijn leven onder een plaag zou blijven tot ik sterf, zal ik niet ophouden de Heer te zegenen en zal ik meer beloning ontvangen. Want ik weet dat het werk van die wereld niets is voor de verkwikking die daarna volgt: voor welke oorzaak zijt gij gezegend, Paulus, en zegende het volk dat door u geloofde.

50. Toen hij tot dusver gesproken had, kwam er een ander van verre roepen en zei: Gezegend zijt gij, Paulus, en gezegend ben ik omdat ik u zag, de geliefde des Heren. En ik vroeg de engel: meneer, wie is dit? En hij antwoordde en zei tegen mij: Dit is Noach in de tijd van de zondvloed. En onmiddellijk groetten wij elkaar: en zeer verheugd zei hij tot mij: Gij zijt Paulus, de meest geliefde van God. En ik vroeg hem: Wie ben jij? En hij zei: ik ben Noach, die in de tijd van de zondvloed was. En ik zeg u, Paulus, dat ik honderd jaar lang de ark heb gemaakt, zonder de tuniek uit te doen waarmee ik gekleed was, noch heb ik het haar van mijn hoofd geknipt. Tot dan ook ik

gekoesterde onthouding, mijn eigen vrouw niet benaderend: in die honderd jaar groeide er geen haar van mijn hoofd, noch werden mijn klederen vuil; en ik smeekte de mannen te allen tijde zeggende: Bekeert u, want een vloed van water zal over u komen . Maar ze lachten me uit en bespotten mijn woorden; en opnieuw zeiden ze tegen mij: Maar dit is de tijd van degenen die vrijelijk kunnen spelen en zondigen, naar haar verlangend met wie het mogelijk is om vaak hoererij te bedrijven: want God beschouwt dit niet en weet niet wat er wordt gedaan door ons mensen, en er is geen vloed van wateren die direct over deze wereld komt. En zij hielden niet op van hun zonden, totdat God alle vlees vernietigde dat de levensadem in zich had. Weet dan dat God één rechtvaardige man meer liefheeft dan de hele wereld van de goddelozen. Welnu, gezegend bent u, Paulus, en gezegend is de natie die door u gelooft.

51. En terwijl ik me omdraaide, zag ik andere rechtvaardigen van ver komen, en ik vroeg de engel: Mijnheer, wie zijn dat? En hij antwoordde mij: Dit zijn Elia en Elisa. En zij groetten mij, en ik zeide tot hen: Wie zijt gij? En een van hen antwoordde en zei: Ik ben Elia, de profeet van God; Ik ben Elias die bad, en vanwege mijn woord regende de hemel drie jaar en zes maanden niet, vanwege de ongerechtigheid van mensen. God is

rechtvaardig en waarachtig, die de wil van zijn dienstknechten doet: want de engelen smeekten de Heer vaak om regen, en hij zei: Wees geduldig totdat mijn dienstknecht Elia hiervoor zal bidden en smeken en ik regen op de aarde zal zenden. 52. "En dikwijls vroegen de engelen of hij hun regen zou geven, en hij gaf niet, totdat ik hem weer riep; daarna gaf hij het hun. Maar gezegend zijt gij, o Paulus, die uw generatie en degenen die u onderwijst. zijn de zonen van het Koninkrijk. En weet u, o Paulus, dat iedere man die door u geloofd een grote zegen heeft, en een zegen is voor hem gereserveerd. " Toen vertrok hij van mij.

En de engel die bij mij was, leidde mij naar buiten en zei tot mij: "Zie, u wordt dit geheimenis en openbaring gegeven; maak het naar uw goeddunken bekend aan de mensenzonen." En ik, Paulus, keerde tot mezelf terug, en ik wist alles wat ik had gezien; en tijdens het leven had ik geen rust om dit mysterie te onthullen, maar ik schreef het en legde het onder de grond en legde het fundament van een zekere trouwe man met wie ik vroeger was, in Tarsus, een stad in Cilicië. En toen ik uit dit leven van tijd werd verlost en voor mijn Heer stond, zei Hij aldus tot mij: 'Paulus, hebben wij u al deze dingen laten zien, dat u ze onder de fundering van een huis zou deponeren? openbaren aangaande deze Openbaring dat de mensen het kunnen lezen en zich tot de weg van de waarheid kunnen keren, zodat ook zij niet tot deze bittere kwellingen komen. '

EINDE ****

www.Scriptural-Truth.com